

SERRADÓR

CIRCULAR DEL «CHOR MONTSERRATÍ»

AÑO PRIMERO

MONASTERIO DE MONTSERRAT, MAYO DE 1955

NÚMERO 4

Fundadores: M. Bardina y R. Riera

Director: Juan Espinach

DE CADA COSA UN TEMA

Si nos aventuramos a elevar porcentajes, quedaremos gratamente sorprendidos, al comprobar el intenso y espontáneo culto, que se rinde a toda actividad que proceda del espíritu. Al decir actividad del espíritu, queremos referirnos al Arte, sea cual sea su especialidad, a la Literatura, poesía etc.

Montserrat, ha sido siempre y en la actualidad más que nunca, sede de artistas y poetas. En el transcurso de los años han ido brotando de entre sus abruptas rocas, las fuentes de inspiración que han alimentado a los artífices del pincel y el estro.

Verdaderas legiones de artistas y poetas, acuden todos los años al Monasterio, atraídos por los encantos múltiples, prodigados por Dios, alrededor del trono natural de su Madre Santísima.

Pero ahora, no vamos a dedicarnos a las altas personalidades artísticas y literarias que asiduamente nos visitan. Nuestra atención, menos ambiciosa, viene a posarse en el plano humilde que ocupan los aficionados locales.

En realidad, son tantos los que dedican sus ocios a una afición artística determinada, que nos ha parecido interesante llevarlos a nuestras páginas para darlos a conocer a nuestros lectores de "Serra d'Or".

Con sorpresa, no exenta de satisfacción, comprobamos que bajo la apariencia vulgar de un peón albañil, un dependiente, o un administrativo, se esconde el artista, provisto de un alma genuinamente sensible, capaz de sacrificarlo todo en pro de un noble y bien definido ideal.

Pintores, dibujantes, huecograbadores, escultores, poetas etc. pueden hallarse entre el reducido número de obreros y dependientes, que integran la plantilla efectiva al servicio del Monasterio.

¿Por qué este porcentaje tan elevado de vocaciones artísticas? Sin duda es algo sutil que impregna el ambiente montserratino, algo penetrante que se infiltra hasta las fibras más íntimas del individuo.

La sublimidad de Montserrat, se respira y se idealiza luego.

No debemos por tanto extrañarnos, al captar el significado de este ideal artístico que alientan, porque en realidad es ya natural, puesto que lo lleva consigo el ambiente. El sortilegio que encierra el nombre del Santuario, es otro factor importantísimo que obra en el ánimo del aficionado, verdaderos prodigios.

Lo mismo que su condición, sus obras son humildes, en la mayoría de los casos no van revestidas del sello personalísimo de la estética, ni reúnen a la perfección las reglas exigidas por la retórica, pero sin embargo respiran todas ellas, pureza y espontaneidad.

Esta labor humilde y callada de unos hombres que no esperan otra recompensa que la propia satisfacción, es algo sublime y hermoso, que juzgamos muy digno de ser glosado, por pluma más experta y autorizada que la nuestra.

Juan Espinach Torra

La Losineta

(A M.ª Lluïsa Costa i Bardina)

I

La Maria-Lluïsa és la noia
més dolça i més maca que jo he conegut.
En tota ella, es reflexen la joia
i l'airosa presència de la joventut.

Es pacífica, suau i tranquil·la,
ingènua, escaienta, formosa i gentil.
I en la seva daurada pupil·la
s'hi vessa la clara celistia d'Abril.
Es honesta com tendra coloma,
mes, no fonta com d'altres n'hi han.
Ella sap acceptar una broma
que no sigui lletja, —si algunes n'hi fan.

A tothora somriu bonicoia,
amb l'alegre innocència cofoia
que té la Virtut.
La Maria-Lluïsa és la noia
més dolça i més maca que jo he conegut.

II

No és la noia orgullosa, —la altiva,
plena de manies i de pretensions!
Ni la «cursi» que es passa de viva
perquè es creu moderna duent pantalons!

Es senzilla i humil, com la viola
que escampa la flaire d'un pur sentiment.
I el seu rostre jamai l'ennuola
l'impúdica taca d'un mal pensament.
Es tan bona, tan bella, —tan final,
que no em cansaria mai més de lloar
les virtuts de ma noble cosina,
que per sa modèstia sempre es fa estimar.

En la seva carona alegreia,
s'hi traspuja espontània una joia
lliure d'inquietut.
La Maria-Lluïsa és la noia
més dolça i més maca que jo he conegut,

III

Jo la trobo realment agradable,
esbelta i graciosa amb la flor dels setze
i el seu cor de puresa admirable [anys;
encar no hi ha l'ombra dels cruels desen-
ganys.

Déu, l'ha feta com d'Angel i Aucella;
d'Estel, de Riàlla, de Cel i de Flor.
I per xò jo he copsat que al volt d'ella
al món no hi pot cabre ja res més de bo.
—Semblarà que fanàtica em guia
la fal·lera d'equívokes comparacions?
—O és que em torna el record d'algun dia
de quan era xica i em feia petons?

El que és cert, és que és tant manyagoia,
i la seva alegria xiroia
el cor se m'ha endut;
que per mi, ma cosina és la noia..
—més dolça i més maca que jo he conegut!

Barcelona, juliol 1954

Manuel Bardina i Prats

DE UNO A OTRO MES

(RESUMEN DEL MES DE ABRIL)

DIA 1 Monseñor Antonio Urbss (Obispo de Libau) y su Ilustrísimo Prelado Doméstico, junto con los RR. PP. Miguel y Casiano, acompañados de los pequeños cantores de la Escolanía del Monasterio, han asistido a una solemne representación de «La Passió» en Olesa de Montserrat.

DIA 2 Por indisposición del Doctor D. Fernando Gou, que con tantas simpatías ha contado siempre en Montserrat, ha ocupado su vacante el experto y joven Médico D. José M.ª Ferrer Genís. El nuevo Doctor ha tomado inmediatamente posesión de su cargo.

DIA 3 Ha transcurrido con gran brillantez la Festividad del Domingo de Ramos, sobresaliendo, entre los actos litúrgicos celebrados, la Bendición de las Palmas, la Procesión de la Comunidad por las Plazas del Monasterio y la solemne Misa con Asistencia Pontifical.

DIAS 7 Y 8 Se han desarrollado con su solemnidad acostumbrada y fervoroso recogimiento, los actos religiosos de los días del Jueves y Viernes Santos, sobresaliendo las severas y emotivas Ceremonias de los Oficios de Tinieblas y el doloroso canto del «Stabat Mater».

DIA 9 Vigilia Pascual. Nuestro Reverendísimo Abad, Dom Aurelio M.ª Escarré, ha oficiado el grandioso acto nocturno del «Foc Nou» y Bendición del Cirio Pascual, en el majestuoso marco del atrio de la Santa Basílica del Monasterio Montserratino, repleto de fieles y romeros de todas partes de la región.

En el día de ayer, el joven matrimonio Blas Pedrola y Francisca Gasa, vieron alegrado su hogar con la llegada de su primer hijito, una niña, a la que se le impondrá el nombre de Montserrat. ¡Que sea por muchos años!

DIA 10 Montserrat entero ha vibrado con el fervor místico del Domingo de Resurrección, adornándose la naturaleza con sus mejores galas primaverales

y ofreciendo la Santa Montaña un aspecto de jubiloso resurgimiento, tanto en lo que atañe a los divinos Oficios de celebración, como al inmenso gentío que ha subido a visitarla, presidiendo todo el conjunto un sol esplendoroso y el tiempo bonancible y magnífico. ¡Aleluya!

DIA 15 En la intimidad del rectorio de obreros y empleados del Monasterio, se ha proyectado la película «La carga de los 40.000 jinetes» acompañada de dos interesantes documentales.

DIA 17 Nos ha sorprendido desagradablemente una espesa nevada que ha caído casi sin interrupción durante el día, desluciendo de paso la concentración de los ciclistas, que suben anualmente a ofrecer sus banderines a la Moreneta.

También la veterana Sociedad de San Federico ha hecho acto de presencia en nuestro Santuario, visitando la imagen de su santo Patrón, al que se honra en el interior de la Basílica.

DIA 18 El magnífico coro de Bayreuth que actúa en los «Festivales Wagner» que actualmente se celebran en Barcelona, ha dado un concierto, con un recital de canciones escogidas, en honor de la Escolanía Montserratina, y en los Claustros de la Basílica, siendo aplaudido calurosamente por el numeroso gentío que inmediatamente se ha ido agrupando para admirar a tan excelente y famoso conjunto. Los simpáticos Escolanes han contestado al «Coro de Bayreuth» interpretando maravillosamente algunas piezas de su selectísimo repertorio polifónico y gregoriano.

DIA 24 Jornada apretada en cuestión de peregrinaciones y visitas a Montserrat. Ahí va un parco resumen debido a la falta de espacio: Concentración motorista, organizada por el «Moto Club» de Barcelona (pasó de 300 motos). Concentración del Tercio de Requetés, a las órdenes de los Sres. Fal Conde, Morales y Puig.

Romería de la Asesoría Eclesiástica de Sindicatos, dirigida por el Reverendo P. Antonio Parés. Concierto por el Orfeón «Santa Lucía» de la Delegación Nacional de Ciegos de Barcelona. Actuación, en bailes folklóricos de nuestra región, de un renombrado «Esbart» de la Ciudad Condal. Peregrinación de la Obra de Ejercicios «Los del Price». Y por último, dos audiciones de sardanas a cargo de las coblas «Principal Barcelonina» de Barcelona y «Farrés» de Manresa. Como se puede ver, toda una fiesta, que por cierto ha transcurrido con animación y mucho orden. Nuestra felicitación a todos los jefes de romería y organizadores.

DIA 25 Ha hecho su llegada la simpática Romería de Calella, destacando la amena velada que por la noche ha dedicado al numeroso público de Montserrat y que ha terminado con un breve, pero cálido, parlamento de su cura párroco D. Esteban Jou.

Acompañada de los Condes de San Miguel de Castellar y de su dama de compañía frau Dorfwirt, ha llegado S. A. R. la Infanta D.ª Margarita de Borbón y Borbón. Ha sido recibida a la puerta del Templo por el Rdo. Padre Prior Dom Gabriel Brassó y por el Secretario Abacial Dom Maur M.ª Boix. En su honor, la Escolanía ha entonado el «Virelai» y seguidamente la joven Infanta ha orado ante la Moreneta. Después de un refrigerio ofrecido por la Rda. Comunidad, la real princesa ha regresado a Barcelona.

DIA 26 Esta noche ha tenido lugar la antigua y emocionadora «Vetlla a Santa Maria», costumbre que hacía años se había suspendido, y que hoy se reanuda con todo su místico esplendor. Ha presidido la «Vetlla» el Sr. Gaspar de Povil, Jefe de Ceremonial de la Excelentísima Diputación.

DIA 27 Día de júbilo en Montserrat. Fiesta de la Patrona de Cataluña. Ya de la noche de ayer, que una ingente multitud de peregrinos se movía en las plazas del Santuario, a la que se ha sumado una cantidad mayor, si cabe, de devotos de la Moreneta, que han subido en toda clase de medios de locomoción, ya de buena mañana de hoy, con el fin de rendir tributo de adoración.

Fábrica de Jabones
EN SAN JUAN DE VILATORRADA
Hijos de Antonio López, S. L.
Almacén de
Pesca salada, Aceite, Arroz y Garbanzos
Santo Domingo, 9 - Teléfono despacho: 1651 - MANRESA
Dirección telegráfica: «VALOPEZ»

LEJIA RIU Y ESCAMAS SOMS
Dos productos inmejorables
Fabricante y Depositario:
MANUEL RIU MORERA
Carretera de Vich, 96 - MANRESA

El tiempo ha sido espléndido, y las campanas de la Basílica han volteado alegremente, con esa grave y al mismo tiempo argentina sonoridad que le hace a uno el efecto de que se encuentra en el majestuoso ambiente de la plaza de San Pedro, de Roma. Fotógrafos y periodistas de todas partes, y «cameramen» del NO-DO se han movido inquietos de un lado para otro para captar los actos más importantes y solemnes de la festividad de hoy. Los mozos de Escuadra han dado una nota de tradicional catalanismo, haciendo guardia de honor a la Santísima Virgen.

Ha realizado con su presencia tan grande solemnidad, la señora D.ª Carmen Polo de Franco, esposa del Jefe del Estado, que ha sido recibida por la Reverenda Comunidad y el Rvdo. P. Abad al frente, asistiendo a la gran Misa de Pontifical que ha oficiado el Eminentísimo Cardenal Primado, D. Benjamín de Arriba y Castro. Ha destacado también la presencia de las primeras Autoridades de la Región.

La solemne Procesión ha sido, entre los actos litúrgicos, una de las notas más brillantes, poniéndose en evidencia una vez mas, la adoración que Cataluña siente hacia su Sacrosanta Virgen y Patrona, por el respeto, el orden y las constantes muestras de fe y devoción que el público, numeroso y correcto, ha demostrado a todo lo largo del trayecto procesional.

Durante el resto de la brillante jornada, la animación no ha decaído un solo instante en Montserrat.

DIA 30 Después de mas de cuatro meses de permanencia entre nosotros, se ha despedido para fijar su residencia en Barcelona, el buenísimo amigo y gran caballero Federico Giménez, quien ha quedado, no hace mucho tiempo, inválido de las dos piernas debido a un grave accidente de tranvía. El señor Giménez, antes de la desgracia que le ocurrió, era un reputado bailarín de «ballet» clásico español, habiendo actuado en numerosas giras por España y el extranjero. Soporta con resignación edificante su fatality. Ha sido despedido, en el momento de su marcha, por el Reverendo P. José M.ª Gasó, D. José Camps y señora, su cuidadora particular en Montserrat, Esperanza Martínez, y numerosos amigos que le han testimoniado su afecto.

Veritat

i estimació

Josep Santamaria

*La gràcia corporal jo l'he sentida
i els ulls t'estimo, el front i els cabells bruns
i el teu bell nom, perquè són els apunts
de l'obra que tú ets, i de ta mida.*

*De vegades, feliç, t'he presentida
braços estesos i amb els peus tot junts,
proclamant, des d'un cim a tots els punts
que has descobert per mi una nova vida.*

*I jo t'exalto a Reina de la Gràcia
i em sento heroi plegant-me al teu voler,
perquè és l'esperit el nervi del poder
que té el caliu en nostre aristocràcia.*

*I d'eixa gràcia en pervindrà l'audàcia
de l'alegria quan haurem sofert.*

LLOANÇA A UNES FLORS HUMILS

Desapercebudes de tothom, talment unes amagades violes boscanes, les Rdes. Germanes de Sant Domènec de Guzmàn, passen la seva vida ascètica i silenciosa, consagrades a Déu i a les tasques humils del servei de Montserrat.

Elles són les encarregades de la neteja de la roba del Monestir, l'Hotel, les Cel·les i les Dependències dels Obrers; així com també es cuiden de la educació dels fillets dels empleats i atenen a la formació moral i tècnica de les treballadores a llur càrrec, de les que mercès a la seva custòdia maternal i comprensiva, han sortit i surten moltes d'elles virtuoses esposes i excel·lents mares de família.

Tenen la Residència de Montserrat, en un angle de la carretera que dona al garatje i l'entrada és en la mateixa escala que voreja en llur part exterior l'edifici de Nostra Senyora.

* * *

Hi ha moments que el petit Convent ressona com una caixa de música; endolcit l'espai per les veus argentines de les noies obreres i dependentes, que recolzades a l'àmpit de les finestres que donen cara a la gemada arbreda del camí de Sant Miquel, llensen un enfilall de cançons a l'hora quieta de la cap-vesprada; en competència harmònica dels pinsans i rossinyols que viuen davant d'elles. Les monges dominiques, resen mentrestant

les seves flonges i castes pregàries a Madona Bruna i a llur Infantó, i es confonen amb mística semblança dues llànties d'expressió lluminosa i espiritual, la cançó i l'oració, que després del dur treball de cada jorn, també es bona cosa el cantar i el pregar.

Els ocells de la verda boscúria montserratina, enriolats i contents d'escoltar els arpegis femenins, quant neix l'albada del següent dia que daura les pedres lluminoses i mil·lenaries del Monestir, les venen a despertar, com a bons amics i veïns, alegrois i carinyosos.

Les bones monjes de Sant Domènec, no són mandroses ni molt menys, i al primer toc d'esquella ja tresquen tot resant, que l'obligació no està renyida amb l'oració.

Després, quan ja les places del Monestir prenen animació amb el moviment de la gentada que el visita, elles òuen la seva diària missa als peus divins de la Moreneta, i retornen a llurs tasques; i passen entre la gent sense cap remor, suauement; ignorades, desapercebudes...

* * *

Arribaren a Montserrat el dia 8 d'agost del 1877, vint-i-un anys després de la Fundació de la Congregació a Vic; i dos anys després de la mort del Fundador, Fra Francesc Coll Guitart.

Déu les hi doni molts anys llargs d'existència.

Assumpció Barberà

Restaurante del Monasterio

*Bodas - Banquetes
Restaurante a la carta*

UNICO SITUADO EN EL RECINTO

NUESTRAS ENTREVISTAS

SEÑOR FRANCISCO CLOTET

Hem arreplegat al nostre jove i dinàmic company enfeinat com sempre a la Centraleta de Telèfons del Monestir, i entre consulta i consulta, hem encetat la conversa. El tema l'hem enfocat directament sobre la crisi que travessa l'equip del Club Dependents de Montserrat, de qui és en l'actualitat el seu primer Delegat:

— Causes de la inactivitat i crisi de nostre equip?

— Varies; però el principal problema és el de sempre; el de no poder comptar amb un terreny de joc propi, ço que ens ha obligat a celebrar els encontres en camps forasters, on el públic com és natural ha animat els seus colors locals.

— Un altre problema bàsic?

— El dels canvis constans de jugadors. Tenint en compte que els empleats fixes del nostre Monestir som en nombre molt reduït en comparació al dels obrers transitoris, sempre ha resultat que quan es podia portar a cap un equip amb certa conjunció, es finia la temporada de treballs i teníem que començar de nou a escollir jugadors a corre-cuita.

— I no hi ha terreny adequat per a construir un camp?

— Ja d'uns quants anys fins ara, tant la Superioritat dels monjos del Monestir, com els Directius de la nostra Empresa «Agrícola Regional» s'han preocupat a fons d'el cas que esmentem, però sempre han topat amb la gran dificultat dels accidents de la Santa Muntanya, que en aquest aspecte, ja coneixem tots, els rebrems naturals de la seva configuració.

Els Reverends Pares Josep M.ª Gassó, i Ignasi Cura en el temps que exerciren el càrrec de Consiliaris; i l'actual Consiliari Dom Llorenç Ferrer, amb una comprensió total i humana del nostre anhel d'esbargiment esportiu, intentaren portar a terme la realització total de l'instal·lació del camp, però sempre ensopegaren amb el mateix inconvenient: la de la manca d'espai dins i fora del Recinte del

Monestir, sempre en renovació constant de reformes i obres diverses.

— Com ha pogut doncs, sostenir l'equip de futbol tots aquests anys?

— Mitjançant un gran amor propi i un esperit de sacrifici a tota prova, tant per part dels dirigents de l'equip, com dels propis jugadors. Sempre amb la dificultat de jugar en terrenys forasters, com ja he dit abans, però posant tota la bona fe en la lluita, tant si es podia guanyar com si s'havia de perdre.

— Amb tot i això: s'han fet bons resultats?

— Home... hi ha hagut de tot! S'ha guanyat alguna copeta i també hem tornat a casa nostra amb el camió ple dels gols amb que ens han obsequiat els altres; però també afegiré que, amb tot i per tot, l'equip s'ha mantingut en un terreny de noblesa i esportivitat, allà on ha fet sempre acte de presència (llevat d'algun cas aïllat) fent honor als colors vermell i groc que ha vestit.

— Quans anys fa que lluita el «Club Dependents»?

— De l'inici dels anys quaranta fins l'actualitat; però la veritable activitat en amistosos i de campionat fou la temporada de 1949 al 1951, que ens tinguérem de retirar del Torneig Comarcal per moltes dificultats de tot ordre.

— Una última pregunta: Seguirà actuant l'equip?

— Contra vent i tempesta seguirà actuant (sempre, naturalment, amb el consentiment que mai ha mancat, de la Superioritat nostra), però degut a la meua feina d'empleat de Telèfons i de cobrador del «Chor Montserratí», he fet el propòsit d'abandonar el meu càrrec de Delegat. Després, la caixa de la Secció Esportiva travessa una greu situació econòmica, perquè hi han molts rebuts per cobrar i no tothom paga a l'hora...

— Situació econòmica...? Pleguem, perquè la meua està pitjor!

«El cantaire preguntaire»

CARTA DE...

Hem rebut una emotiva carta de l'antic cantaire del «Chor Montserratí» i inspirat poeta Sr. Guillem de Rovirosa, qui de la ma del gran compositor Cassià Casademont, donà glòria al «Chor» i a Montserrat amb les sentides lletres dels «Camins de Muntanya», «L'Àvia Ciosa», «La Poruguenta», etc. Carinyosament publiquem la carta en les nostres columnes de «Serra d'Or».

«Madrid, 20 abril 1955

Sr. Ramon Vall
Montserrat

Molt benvolgut i inoblidable amic:

Avui, dimecres, com a preparació de la vuitada de la Verge Bruna, rebo el vostre delicat present dels dos números apareguts de «Serra d'Or». Pels que, sense repit, esteu sota la Seva ombra, suposo que aquesta fulla mensual vos serà molt profitosa. Em sembla, però que no podeu imaginar el goig que fa a qui, com jo, es veu reduït a viure Montserrat... en el record! Es ben cert que el record, quan és amorós, té l'aventatja de purificar allò que recorda, i escomplau únicament en ço que és bell i atractiu; no és menys cert, però, que la il·luminació uniforme dels objectes, els desdibuixa, i que els clars-obscurs són necessaris —imprescindibles— per a que els objectes prenguin vigoria i relleu. D'això el benvolgut E. Cervelló ja en sap quelcom.

Un seguit de noms coneguts fa que, tot llegint «Serra d'Or» m'hi trobi barrejat. Hi ha noms que hi manquen; d'altres em son desconeguts. Signe del pas del temps. No endebades han passat vuit anys! A tots, però, el meu afecte entranyable. Als que encara hi són, als que hi manquen, i als nous, m'hi trobo unit per aquesta continuïtat que desafia el temps: la Santa Muntanya, amb tot el que comporta.

Dilecte amic: li demano a la Moreneta que, quan l'aneu a estimar, vos pagui amb el seu dolç somriure el bé que m'havau fet. Mentres tingueu els vostres llavis a la seva ma, esguardeu-la. Ella vos dirà amplament que el pobre Rovirosa s'ha fet rodamón per amor d'Ella i de l'Infantó, i que es trova tan lluny de Montserrat, precisament per que el porta tan endins.

Cordialment. Ben vostre

Rovirosa»

La paraula grollera embruteix a l'individu. Siguem doncs nets en el parlar.

Otsein

Lava mejor
más rápido
más económico
y con más comodidad

Exposición:

RADIO CODINA

BORNE, 6

MANRESA

GRANJA GUITART

DE

CLEMENTE GUITART

Mayor y detall de leche, nata, queso y mantequilla
Leche embotellada "La Holandesa"

Subida Cueva, 2 y 4 (frente Puente Viejo) - Teléfono 2606
Despacho: Tercio Ntra. Sra. de Montserrat, 9 - Tel. 1362 - MANRESA